

РЕШЕНИЕ

№ 21339

гр. София, 20.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 08.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **2698** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 28, ал.3 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход (ЗАРИДСНПНП).

Образувано е по жалба на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от В. И., чрез пълномощник адв. С. Й., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С3725-0199989/19.02.2024 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – С., в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

В жалбата се поддържа, че заповедта е издадена в нарушение на разпоредбите на чл. 3 и чл. 28, ал. 1 ЗАРИДСНПНП. Твърди се, че по време на проверката от органите на НАП на 10.02.2025 г. машините и съоръженията на обекта са били в процес на 72-часови проби при експлоатационни условия. Поддържа се, че изложените в обжалваната заповед обстоятелства не отговарят на данните в регистъра и се опровергават от представеното удостоверение № 375/12.06.2020 г. Оспорват се твърденията, че дружеството е извършвало дейност без издадено удостоверение ЗАРИДСНПНП, нито без активна регистрация по същия закон. Също така се сочи, че провеждането на приемни изпитвания в експлоатационни условия не може да се приравни на търговия на дребно, тъй като е правно регламентирана дейност по ЗУТ и Наредба № 3. Поддържа се, че не са налице общите предпоставки по чл. 22 ЗАНН за налагане на принудителна административна мярка. Изтъква се, че срещу дружеството е съставен АУАН, с което се нарушава

принципа ne bis in idem. Иска се отмяна на обжалваната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Й. и адв. В., които поддържат жалбата и молят същата да бъде уважена. Подробни съображения излагат в депозиран писмени бележки. Претендират присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – Началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в гл. дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, представляван от юрк. И., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско такова.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 10.02.2025 г. в 12.35 ч. е била извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – Бензиностанция ТК 5014, находяща се на адрес [населено място], С. тангента, стопанисван от „ШЕЛ БЪЛГАИРЯ“ ЕАД. Установено е, че търговският обект разполага с три броя бензино – (газо) колонки/разходомер/измервателна система тип: 0402 MID C600000 колонка Tokheim ML; MID – C600000 колонка Tokheim ML LPG; 0402 MID C600000 колонка Tokheim ML AdBlue; с нивомерна система тип TLS 450 PLUS; 38 пистолета, от които четири броя с висок дебит за зареждане на гориво.

Налични са 6 бр. подземни резервоара за съхранение на гориво: VP 95 с вместимост 15 022 л.; VPR 100 с вместимост 10 112 л.; SFS 95 с вместимост 24 909 л.; SFS дизел с вместимост 44 795 л.; VP дизел с вместимост 24 844 л.; LPG с вместимост 10 174 л.

В обекта е налична електронна система с фискална памет „NEXUS12“ свързана с 3 броя фискални устройства, регистрирани в НАП.

По време на проверката от задълженото лице е изискано Удостоверение за регистрация на дружеството по реда на ЗАРИДСНПНП, като такова не е било представено на органите по приходите до края на проверката.

Извършена е проверка в публичния електронен регистър по чл. 16, ал. 1 ЗАРИДСНПНП, при която е установено, че няма издадено удостоверение към момента на проверката.

От страна на дружеството е било декларирано, че не е подавано заявление за вписване в регистъра по чл. 16, ал. 1 ЗАРИДСНПНП.

По време на проверката е установено, че дружеството извършва дейност по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗАРИДСНПНП, без да има регистрация по този закон. Прието е, че е извършено нарушение на чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП, за което е съставен АУАН Серия АА № 0199989/10.02.2025 г.

За извършената проверка е съставен протокол серия АА № 0199989/10.02.2025 г.

На 19.02.2025 г. е издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С3725-0199989/19.02.2025 г., с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка – запечатване на обект Бензиностанция ТК 5014, находяща се на адрес [населено място], С. тангента, за срок до получаване на регистрация за извършване на дейността на основание чл. 28, ал. 1 ЗАРИДСНПНП. Заповедта е връчена на 24.02.2025 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество съдът намира жалбата за неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 26, ал. 1, вр. чл. 28, ал. 1 ЗАРИДСНПНП и Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. (л.106).

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма и е мотивирана – съдържа фактическите и правни основания за нейното издаване, в т.ч. и чрез препращане към протокола за извършената проверка. Не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 и т. 2 АПК.

При издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до нейната незаконосъобразност. Преди издаването ѝ е извършена проверка в обекта в присъствие на представител на жалбоподателя, резултатите от която са обективирани в приложен по делото протокол, подписан без възражения. Актът е издаден при спазване на изискването на чл. 35 АПК. Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗАРИДСНПНП, по смисъла на този закон икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход са 1. търговия на едро с нефт и продукти от нефтен произход; 2. търговия на дребно с нефт и продукти от нефтен произход; 3. съхраняване на нефт и продукти от нефтен произход извън данъчни складове или складови стопанства на регистрирани получатели по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове; 4. транспорт на нефт и продукти от нефтен произход; 5. пълнене на бутилки с втечнени нефтени газове (LPG) извън данъчни складове; 6. дистрибуция на бутилки с втечнени нефтени газове (LPG). Съгласно §1, т. 5 от ДР на ЗАРИДСНПНП 5. „търговия на дребно“ е: а) продажба на нефт и продукти от нефтен произход на крайни потребители чрез бензиностанции и/или б) зареждане на резервоари на пътни превозни средства, извънпътна техника и механизация, използвани за собствени нужди, чрез вътрешен обект с изключение на зареждане от земеделски стопанин, по чл. 2, ал. 2, т. 7.

В чл.3, ал. 1 ЗАРИДСНПНП е предвидено, че всяко лице, което осъществява дейност по чл. 2, ал. 1, т. 1– 6, подлежи на регистрация по този закон.

В чл. 28, ал.1 ЗАРИДСНПНП е предвидено, че в случай че лице извършва дейност по чл. 2, ал. 1 и без регистрация, длъжностни лица, определени по чл. 26, ал. 1, издават заповед за преустановяване на дейността на съответното лице и запечатване на предприятието му до регистрацията на лицето за извършване на дейността.

В случая разпоредбата е императивна и органът действа в условията на обвързана компетентност. След като е установено, че дружеството осъществява дейност по чл. 2, ал.1 от закона без регистрация за административния орган не съществува друга възможност освен да действа по

предвидения в закона начин – да издаде заповед за налагане на ПАМ. Срокът на ПАМ също е законово определен, поради което дори и да липсваха мотиви относно продължителността на срока, каквито са подробно изложени в обжалваната заповед, то това не би било основание за отмяната ѝ.

Налице са материалноправните предпоставки за налагане на ПАМ, тъй като безспорно е установено зареждане на автомобили със светли горива. Това обстоятелство е възприето, както от проверяващите при проведено скрито наблюдение и е обективизирано в издадения протокол, така и от изваден КЛЕН за периода на наблюдението. Не е спорно и че при проверката не е представено удостоверение за регистрация за търговия с нефт и продукти от нефт. Този извод не се променя от представеното удостоверение № 375/12.06.2020 г., тъй като в него не е включен търговския обект, от който са извършени констатираните продажби на дребно. Липсата на вписване на търговския обект в удостоверението следва да се приравни на липса на регистрация. Този извод следва от обстоятелството, че по силата на чл. 16, ал. 4 ЗАРИДСНППН удостоверение по ал. 3 съдържа: номер и дата на регистрация, наименование (фирма), седалище и адрес на управление на заявителя, идентификационни данни на заявителя, вид на дейността по чл. 2, ал. 1, т. 1 - 6, за която се регистрира, обектите, от които ще се осъществява дейността, и транспортните средства, с които ще се извършва превоз. Така също чл. 17, ал. 1, т. 4 от закона, при подаване на заявление за регистрация, лицата трябва да посочат обектите на търговията и съхранението. От тук следва, че вписването на търговския обект е съществена част от удостоверението и законосъобразното упражняване на дейността.

Неоснователно е възражението, че в случая е нарушаване на принципа *ne bis in idem*. Действително, срещу дружеството е съставен АУАН сер. АН № Ф810752/17.02.2025 г., но не са налице доказателства, че по този АУАН е издадено НП, с което дружеството да е санкционирано за нарушението. Освен това, целта на принудителната административна мярка е именно невъзможността да бъде извършено друго такова нарушение. Чрез запечатването на търговския обект ще се попречи на дружеството да извършва други такива нарушения до получаване на регистрация и вписването на търговския обект. Чрез нея ще се постигне законосъобразното упражняване на дейността, тъй като срокът на ПАМ е законоустановен, а именно за срок до получаване на регистрация за извършване на дейността на основание чл. 28, ал. 1 ЗАРИДСНППН. Характерът на мярката е такъв, че не може да се приеме, че представлява санкция за нарушение, а е форма на държавна принуда, чрез която дейността ще бъде законосъобразно упражнявана. Тук следва да се посочи, че заповедта е издадена и в съответствие с целта на закона. След като в чл. 28 ЗАРИДСНППН законодателят изрично е посочил, че в тези случаи следва да бъде наложена ПАМ - за преустановяване на дейността на съответното лице и запечатване на предприятието му до изпълнение на съответното условие за извършване на дейността, съответно до регистрацията на лицето за извършване на дейността, и фактическата обстановка съответства на хипотезата на нормата (което е установено в хода на производството), то налагането на принудителната административна мярка от този вид във всеки случай съответства с целта на закона (Решение № 1810 от 15.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 10217/2023 г., VI о.; Решение № 11943 от 6.11.2024 г. на ВАС по адм. д. № 2385/2024 г., VI о.).

С оглед изложеното съдът намира, че не са налице основания за отмяна на процесната заповед. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора ответникът има право на разноски на основание чл. 143, ал. 3 от АПК,

поради което в полза на Национална агенция за приходите следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, което съдът определя в размер на 100 лева.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от В. И., чрез пълномощник адв. С. Й., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С3725-0199989/19.02.2024 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – С., в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от В. И. да заплати на Национална агенция за приходите сума в размер на 100.00 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: